

noget Andet i det Forslag, end der egentlig var ment af Forslagsstillerne. Det er virkelig aldeles urtferdigt af det ærede Medlem at bebreide os, at vi ikke have draget al mulig Omsorg for at forhindre hans Meningsfæller i Udvalget i at gaa i Bandet. Vi have virkelig i den Henseende gjort vor Pligt til det Yderste. Jeg veed isvrigt ikke, hvorfra det ærede Medlem veed Noget om, hvad der i denne Henseende er passeret i Udvalget. Jeg ser mig her nødsaget til — thi man maa jo have Lov til, naar man angribes, at forsvare sig med det Værg, man magtig er — jeg ser mig nødsaget til her at besvare, hvad der for saa vidt er fket i Udvalget, idet jeg skal tilføje, at det maaske i det Hele i Anledning af den megen Omtale af, hvorledes Stillingen har været i Udvalget, vil være rigtigst, at Udvalgets Protokol bliver trykt, og jeg skal for mit Bedkommende i Udvalget stille Forslag om, at den kan foreligge trykt til 3die Behandling. Men paa dette Punkt har jeg kun en Ting at bemærke, nemlig at jeg og Udvalgets Medlemmer med mig have trolig gennemgaaet de Forslag, der ere fremkomne fra det ærede Medlems Meningsfæller i Udvalget, og vi have gjort det med saa god Virkning, at den ene Række af disse Endringsforslag er forfunden efter den anden, og saa blev kun dette tilbage. Nu skulde det være saa piensynligt, at det er en Trykfeil, der staar i dette Forslag. Det har jeg virkelig ikke kunnet indse just var nødvendigt. Efter dette Forslag kan ganske vist den arbitrære Straffemyndighed udstrækkes til 30 Dages mørk og ensom Arrest paa indskrænket Koft; men det er slet ikke saa uoverskueligt og utænkeligt, saa at det nødvendigt maatte fremtræde, at det var en Trykfeil. Der er andre Straffelove, som tillade meget videregaaende arbitrære Straffe. Jeg skal saaledes blot nævne den norske, som tillader Anvendelse af 30 Dages Fængsel paa Band og Brød. Derfor var der ikke det allermindeste Urimelige i, at Endringsforslaget var alvorlig ment, og under alle Omstændigheder er der ikke fremkommet en eneste Uttring i Udvalget, som har givet os Anledning til at tro, at Mindretallet ikke virkelig vilde gjøre den Indrømmelse, som det havde foreslaaet her. Nei, vi have virkelig i Udvalget gjort vor Pligt ligeoverfor det ærede Medlems Meningsfæller; han skal ikke rette nogen Bebreidelse mod os for, at vi ikke have gjort det. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Balcgrebs (Berg) havde i det Hele ret Dampen oppe den Aften, han kom med sine Udtalelser; der var Meget i hans Udtalelser, som der kunde være Et og Andet at bemærke ved, men jeg skal ikke opholde mig derved; de bleve aldeles tilstrækkeligt karakteriserede af den meget ærede Marineminister, idet han fremkom med sine Udtalelser om den livlige Fantasi, som det ærede Medlem havde lagt for Dagen. — Der er en enkelt Bemærkning af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Balcgrebs (Bust), som

jeg ogsaa skal tillade mig at omtale. Dette ærede Medlem klagede over, at Udvalget havde ikke givet ham Tid til at faae Dplysninger, som han saavnede. Jeg tror imidlertid, at Udvalget havde handlet meget rigtig i ikke at forhale denne Sag efter Dplysninger, der paa det ærede Medlems Foranledning skulde kræves. Det er en Træfik, som jeg meget godt har lagt Mærke til efterhaanden har udviklet sig her hos adskillige Udvalg, at man trækker Tiden ud ved at indkræve Dplysninger, uden at man i Forveien, inden man beslutter at kræve saadanne Dplysninger, har undersøgt og bragt til Klarhed, om man overhovedet har en fornustig Brug for disse Dplysninger. Det vilde være meget ønskeligt, om Udvalgene i det Hele vilde indføre den Regel, at, naar der forlanges Dplysninger, skulde de, der forlange disse Dplysninger, vaavise, hvilken Nytte de virkelig vilde kunne have af dem, og først derefter skulde Udvalget tage Beslutning om, hvorvidt disse Dplysninger skulde indhentes. Det samme ærede Medlem fremkom idag med den Udtalelse med Hensyn til § 121, at han sagde, at han ikke saae, at det kunde være til nogen Skade, at den Underordnede gif forbi den Overordnede uden at hilse, naar den Overordnede var civilklædt. Det ærede Medlem undlod her at sige til, hvad han tidligere har haat saa klart Die for, at dette kunde benyttes til at vise Uvillie mod de Overordnede; det er jo endogsaa hans Mening, at det vilde være ret heldigt, om de Underordnede fik Leilighed til at udøve en Kritik over deres Foresatte ved enten at hilse eller lade være at hilse, og saaledes kom til at vise, hvorledes de ere stemte overfor dem. Idag springer det ærede Medlem dette Punkt forbi, men her er netop det, som vi vilde have forhindret. Det er netop det, der kommer an paa; at de Menige ikke paa den Maade skulde have Lov til at vise, om de ere ventlig eller uventlig findebe. Det Punkt, som ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem, de 1,200 arbitrære Straffe ved en Bataillon, er allerede blevet tilstrækkelig imødegaaet af den ærede Ordsfører for Udvalget, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved, men jeg skal blot bemærke, at til en saadan Brug af de Dplysninger, som her er bleven gjort af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Balcgrebs (Bust), er der dog unegtelig ikke Anledning til at indhente flere Dplysninger. — Der er blevet talt meget om Bøiearresten, og man er stadig kommen tilbage til det Samme, at det skulde være en hundsk, en uværdig Straf. Jeg paastaar paa det Bestemteste, at det kan den paa ingen mulig Maade kaldes. Man maa lægge Mærke til, at denne Straf skal, hvor det overhovedet er gjort, affones i Bagtarresten; de Paagældende udsatte sig ikke for deres Kammeraters Spot eller Haan; det er ikke i mindste Maade Noget, der kan kaldes Gadelstok eller beslige, og man maa